

N:o 189.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 25 maj 1906.
— — — — Andra Kammaren den 25 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående inrättande inom generaltullstyrelsen af en byrå för lämnande af upplysningar i tulltekniskt afseende.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 11.)
(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 3) utlåtande n:o 14.)

Till Konungen.

Uti en afgifven motion har framhållits önskvärdheten af att i vårt land funnes någon institution, som på därom gjord framställning kunde på förhand lämna underrättelse om huru tulltaxan komme att tillämpas i fråga om en för import afsedd vara samt lämna vederbörliga föreskrifter härom; och har med anledning häraf framställts förslag om inrättande af en tullteknisk byrå.

Genom det förslag, som i motionen innefattas, afses att i största möjliga mån afhjälpa de olägenheter, som i visst afseende äro förenade med införsel i riket af tullpliktiga varor, och motionen berör alltså en angelägenhet, som är af största betydelse för affärsvärlden, speciellt för dem, hvilka för industriella och kommersiella ändamål införskrifva varor. Såväl af skrivelser från handels- och industrikammare m. fl. som äfven af hvad Riksdagen i öfrigt i ärendet inhämtat har framgått, att de olägenheter, som importörer af tullpliktigt gods måste räkna med, bestå förnämligast i svårigheten att på förhand erhålla förvissning om, hvilken tull en vara kommer att draga.

Visserligen kan allmänheten hos de lokala tullförvaltningarna begära besked därom. Men sådana upplysningar äro tullförvaltningarna icke skyldiga att lämna, och det besked, som gifves, har icke bindande verkan. Är varan af förut okänd art eller sammansättning, kan besked icke erhållas, ty den har icke varit föremål för tullbehandling på platsen.

En annan olägenhet, som inverkar ofördelaktigt på varuomsättningen med utlandet, är den brist på likformighet i tullbehandlingen, hvilken är ett framträdande drag hos nu rådande system. Till Riksdagens kännedom har kommit flera fall, då en och samma vara blifvit på olika tullplatser eller till och med vid olika afdelningar af en och samma tullkammare behandlad efter olika rubriker i tulltaxan. Denna brist på likformighet föranleder importören att försöksvis angifva en vara till förtullning på olika platser, och han låter sedermera importen äga rum på en tullplats, där en lägre tullsats blifvit tillämpad. Härigenom kan förlust tillskyndas staten, ty det är ju icke gifvet, att den lägsta tullsatsen är den riktiga.

Men äfven importören kan blifva lidande genom att tvingas anlita handelsvägar, som icke äro naturliga, och han står alltid det äfventyret att vid ett senare tillfälle nödgas betala en högre tull än den, han förut erlagt, och på hvilken han grundat sitt köpslut. En personalförändring vid en tullkammare har visat sig kunna medföra mer eller mindre betydande förändringar med afseende å förut tillämpade tullsats. Under dylika förhållanden är det icke möjligt för en importör att uppgöra tillförlitliga priskalkyler för en påtänkt varuimport, för så vidt importen icke afser en vara, om hvars tullbehandling stridiga meningar icke kunna råda. Och den omständigheten, att en importör å en ort kan få vidkännas högre tull än en på annan ort arbetande importör af samma vara, måste gifvetvis göra osäker den grund, hvarpå en sund konkurrens emellan köpmän bör vara byggd.

Inrättandet af en byrå i det afseende, hvarom i motionen förmåles, skulle helt visst blifva till afsevärdt gagn för landets näringslif, och de olägenheter, som ofvan antydts, därigenom äfven till stor del komma att häfvas.

En institution med här åsyftad uppgift har redan kommit till stånd i Tyskland, och jämväl i vårt land har frågan om vidtagande af åtgärder i samma hänseende varit föremål för uppmärk-

samhet bland annat af den kommitté, som år 1902 afgaf betänkande öfver tullverkets stater.

Enligt Riksdagens mening bör den ifrågasatta byrån utgöra en särskild afdelning inom generaltullstyrelsen, på det att meddelandet af upplysningar rörande för införsel afsedda varors tullbehandling måtte tillkomma samma myndighet, som har att fatta beslut i uppkomna tvister rörande redan inkomna varors rätta tullbehandling; men angående byråns organisation i öfrigt, dess befogenhet och speciella uppgifter torde en utredning genom Eders Kungl. Maj:ts försorg böra komma till stånd.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t låta verkställa utredning rörande frågan om inrättande inom generaltullstyrelsen af en byrå för lämnande af upplysningar i tulltekniskt afseende samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill utredningen gifver anledning.

Stockholm den 25 maj 1906.

Med undersåtlig vördnad.
